

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Z. H.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna**, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2019, č. j. RO/3614+3615/18/Mi, sp. zn. S-SP-VZP-18-01646481-B865, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2019, č. j. 8 Ad 10/2019 - 99, ve znění opravného usnesení ze dne 8. 11. 2019, č. j. 8 Ad 10/2019 - 106,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na ustanovení zástupce **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 10. 1. 2019 č. j. RO/3614+3615/18/Mi, sp. zn. S-SP-VZP-18-01646481-B865, zamítla odvolání žalobkyně a potvrdil platební výměry ze dne 11. 10. 2018, č. j. 4840006031 a č. 2840041898, kterými byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit dlužné pojistné ve výši 90.505 Kč a penále ve výši 145.033 Kč.

[2] Proti výše uvedenému rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu a navrhla, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek.

[3] Městský soud v Praze shora označeným usnesením zamítl návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku a zrušil usnesení ze dne 26. 8. 2019, č. j. 8 Ad 10/2019 - 70, kterým vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku, ačkoliv je řízení ve věcech pojistného na veřejné zdravotní pojištění v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, od soudních poplatků osvobozeno.

[4] Proti tomuto usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 4. 11. 2019 kasační stížnost, která byla doplněna podáním ze dne 25. 11. 2019. Podáním ze dne 5. 11. 2019 požádala stěžovatelka o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[5] Stěžovatelka především namítá, že městský soud pochybil, pokud v napadeném usnesení uvedl, že „*Proti tomuto usnesení není podle § 104 odst. 3 písm. c) soudního řádu správního kasační stížnost*“

přípustná.“ Stěžovatelka naopak zastává názor, že kasační stížnost je proti napadenému usnesení přípustná.

[6] Podle ustanovení § 35 odst. 10 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.

[7] Podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

[8] Jednou z podmínek pro ustanovení zástupce ve smyslu ustanovení § 35 odst. 10 s. ř. s. je tedy to, že účastník řízení splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud se tedy nejprve zabýval otázkou, zda jsou v nyní projednávané věci splněny podmínky pro přiznání osvobození od soudního poplatku, zejména zda v dané věci nejde o „zjevně neúspěšný návrh“. Tento pojem, obsažený v ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., není v soudním řádu správním blíže upřesněn, proto Nejvyšší správní soud vymezil ve své judikatuře některé případy, kdy je obsah tohoto pojmu naplněn (viz např. rozsudky ze dne 19. 12. 2007, č. j. 7 Afs 102/2007 - 72, či ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011 - 135). Obecně lze říci, že zjevná neúspěšnost návrhu by měla být zjistitelná bez pochyb, měla by být nesporná a naprosto jednoznačná bez toho, aby bylo nutné provést dokazování (blíže viz např. rozsudek ze dne 24. 3. 2006, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105).

[10] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[11] Rozhodnutími dočasné povahy podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. jsou typicky usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku podle § 73 s. ř. s. a usnesení o uložení či neuložení předběžného opatření dle § 38 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, nebo ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172).

[12] Účinek rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě je časově omezen právě jen dobou trvání řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Na uvedeném závěru nic nemění ani to, že mohou mít i trvalé následky (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 61/2012 - 37). Ústavní soud v tomto smyslu konstatoval, že závěr o dočasné povaze tohoto typu rozhodnutí a z toho vyplývající nepřípustnost kasační stížnosti platí i v případech, kdy výkonem rozhodnutí správního orgánu napadeného žalobou je nastolena nevratná situace a veškerá pozdější opatření k nápravě již nejsou schopná původní stav obnovit. Absence možnosti brojit proti tomuto procesnímu usnesení samostatnou žalobou je odůvodněna zejména skutečností, že je-li následně správní rozhodnutí meritorním rozsudkem soudu zrušeno pro nezákonnost, může se žalobce domáhat náhrady vzniklé škody (usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05, srov. též BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016).

pokračování

[13] Stejně tak je nepřijatelná kasační stížnost proti výzvě k zaplacení soudního poplatku, tím spíše pak výrok I. napadeného usnesení, kterým tato výzva byla zrušena. Jedná se totiž o rozhodnutí, kterým se pouze upravuje vedení řízení dle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47, č. 973/2006 Sb. NSS).

[14] Jelikož právní řád kasační stížnost proti napadenému rozhodnutí krajského soudu nepřipouští, stěžovatelka nemůže být s kasační stížností proti napadenému usnesení úspěšná. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud rozhodl ve výroku I. tohoto usnesení tak, že zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[15] Jak již bylo shora uvedeno, kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku je nepřijatelná dle § 104 odst. 3 písm. b) a c) s. ř. s. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný. Nejvyšší správní soud tudíž kasační stížnost odmítl dle citovaných ustanovení.

[16] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu